

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6To/4/2016
Identifikačné číslo spisu: 9515100096
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9515100096.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. februára 2017 v Bratislave, v trestnej veci proti obžalovanému Y. L. a spol., pre spolupáchateľstvo k obzvlášť závažnému zločinu úkladnej vraždy podľa § 20 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. f/ Tr. zák. a iné, o odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaných R. Y. a A. A. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 12. februára 2016, sp. zn. BB-4 T 22/2015, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaných R. Y. a A. A. sa z a m i e t a j ú .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 12. februára 2016, sp. zn. BB-4T 22/2015, boli obžalovaní uznaní za vinných v bode č. 1 Y. L. a R. Y. zo spolupáchateľstva k obzvlášť závažnému zločinu úkladnej vraždy podľa § 20 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. f/ Tr. zák., A. A. z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák. spáchaný formou účasti ako pomocník podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., C. U., Y. U. a Y. U. zo spolupáchateľstva k prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. a/ Tr. zák. a zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 20 k § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/, § 140 písm. a/ Tr. zák., v bode č. 2 R. Y. z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 ods. 1 Tr. zák. a v bode č. 3 R. Y. zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase pravdepodobne v polovici mesiaca marec 2007 A. A. v snahe podvodným spôsobom získať a následne predať rodinný dom na ul. V. č. X v F., ktorého vlastníkom bol v tom čase

U. E., nar. XX.XX.XXXX, požiadala Y. L., aby mu za finančnú odmenu zabezpečil v Žilinskom kraji ubytovanie, ale za takých podmienok, že sa do svojho domu už nikdy nevráti a potom ako sa takéto ubytovanie nepodarilo zabezpečiť Y. L. spoločne s R. Y., v presne nezistenom dni v mesiaci marec 2007 v byte A. A. jej navrhli, že najlepšou alternatívou bude, ak U. E. zmizne navždy, s čím A. A. súhlasila pod podmienkou, že ak už vyplatí peniaze, tak chlap musí byť definitívne mŕtvy, a preto za týmto účelom o pár dni neskôr vyplatila Y. L. a R. Y. finančnú odmenu v sume 1.500.000 Sk (v prepočte 49.790,80 €) a následne Y. L. spoločne R. Y. v Hypermarkete spoločnosti TESCO, a.s., Bratislava v Petržalke zakúpili lano a 3 ks 20 kg posilňovacích kotúčov, následne R. Y. zabezpečil Y. U., C. U. a Y. U., ktorí mali zobrať U. E. z jeho rodinného domu a previesť na dohodnuté miesto, a preto všetci traja v presne nezistený deň koncom mesiaca marec 2007, pravdepodobne 31.03.2007 vycestovali na osobnom motorovom vozidle zn. AUDI, ev. č. V do Bratislavy, pričom cestou sa telefonicky Y. U. dohodol s Y. L. na stretnutí na parkovisku pri reštaurácii ALFA v Bratislave - Petržalka, kam prišli v čase okolo 21.30 hod., kde sa stretli s R. Y. a Y. L., ktorý im dal pokyn vytiahnuť za každú cenu aj za použitia násilia „chlapika“ z domu a po takto rozdelených úlohách sa Y. U., ktorý viedol predmetné motorové vozidlo, spoločne s C. U. a Y. U. presunuli na ul. V. č. X v F. k rodinnému domu U. E., následne C. U. a Y. U. z vozidla vystúpili, vošli cez odomknutú bránu na dvor rodinného domu, pristúpili k vchodovým dverám a za pomoci plochého skrutkovača C. U. vylomil vchodové dvere, vošiel do domu, kde uvidel na posteli spiaceho U. E., ktorého uchopil, zatriasol s ním so slovami, „vstávajte toto je policajná akcia“, čo U. E. rešpektoval a spoločne vyšli z domu von, kde ich pri dverách čakal Y. U., ktorý po celý čas dával pozor a obaja ho naložili do motorového vozidla tak, že si ho posadili na zadné sedadlá medzi seba s pokynom, aby si dal hlavu dole a pozeral do zeme, s vozidlom z miesta odišli, pričom prešli okolo vozidla zn. Škoda Fabia modrej farby, ev. č. F., v ktorom čakali Y. L. a R. Y., a na svetelné znamenie sa spoločne presunuli po diaľnici D1 do Považskej Bystrice, kde zišli z diaľnice, pokračovali po ceste smerom na Bytču, kde presne na nezistenom mieste odbočili z cesty II. triedy na poľnú cestu, kde zastali a C. U. a Y. U. preložili U. E. do vozidla zn. Škoda Fabia k Y. L. a R. Y., za čo Y. L. odovzdal Y. U. vopred dohodnutú odmenu 150.000 Sk, (v prepočte 4979,09 €), z ktorej následne odovzdal 100.000 Sk (v prepočte 3.319,39 €) C. U. a tento z uvedenej sumy dal Y. U. 30.000 Sk (v prepočte 995,82 €), následne sa Y. L. a R. Y. spoločne s U. E. motorovým vozidlom zn. Škoda Fabia toho istého dňa v čase okolo 24.00 hod. presunuli k tzv. Beňovskému jazeru pri obci Mikšová, kde s vozidlom zastavili na okraji hrádze, R. Y. vytiahol U. E. z vozidla a ho priviedol k okraju hrádze, Y. L. z vozidla vybral lano a tri kotúčové závažia, jedným koncom lana obmotal závažia, druhý koniec lana podal R. Y., ktorý ho omotal okolo pása U. E. a potom Y. L. posunul závažia smerom nadol do vody a súčasne R. Y. posotil U. E. do vody, kde sa U. E. v približne v 10 metrovej hĺbke utopil,

2/ R. Y. si v presne nezistenej dobe pravdepodobne od mesiaca jún 2009 zadovážil a do dňa 19. mája 2010 v rodinnom dome č. XXXX/XX na ul. I. v A. prechovával predmety, ktoré boli určené a ktoré používal na výrobu psychotropných látok, a to elektrický varič, varnú banku s držiakom, sklenenú prachovnicu, kovovú svorku, sklenenú zátku, časť žiarovky s vatou, porcelánový tlačik, sklenenú mištičku, vrchnák zo sklenej jenskej misy, kyselinu fosforečnú, sírovú a chlorovodíkovú, hydroxid sodný, jód a toluén, pričom dňa 19. mája 2010 pri výkone domovej prehliadky boli uvedené veci nájdené a zaistené a následným expertíznym skúmaním KEÚ PZ Bratislava bolo zistené, že na uvedených predmetoch sa nachádzajú stopy metamfetamínu, efedrínu, resp. pseudoefedrínu a amfetamínu, pričom metamfetamín je v súlade so zákonom č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, efedrín, resp. pseudoefedrín je v zmysle zákona č. 331/2005 Z.z. o orgánoch štátnej správy vo veciach drogových prekursorov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zaradený medzi určité látky I. kategórie a amfetamín je v súlade so zákonom č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

3/ R. Y. v presne nezistenej dobe pravdepodobne od mesiaca jún 2009 do 19. mája 2010 v rodinnom dome č. XXXX/XX na ul. I. v A. vyrábala a prechovávala metamfetamín, amfetamín a efedrín až do dňa 19. mája 2010, kedy bola na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Banskej Bystrici pod č. BB-ŠTS-V-396-I/10-Ntt-327 v uvedenom dome vykonaná domová

prehliadka, pri ktorej boli nájdené 2 ks papierových skladačiek s obsahom kryštalickej látky, pričom následným znaleckým skúmaním KEÚ PZ Bratislava bolo zistené, že v papierových skladačkách sa nachádza žltý kryštalický materiál s hmotnosťou 144 mg obsahujúci účinnú látku metamfetamín, ktorý zodpovedá minimálne 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín a amfetamín sú v súlade so zákonom č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to obžalovaní boli odsúdení a to :

Y. L. podľa § 44 Tr. zák. bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože pokladal trest uložený skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp. zn. PK-2T 44/2011, zo dňa 24. marca 2012 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

R. Y. podľa § 144 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 7, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol zaradený na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. bol mu uložený trest prepadnutia vecí a to : zhrdzavená kovová svorka, sklenený pohár 314 ml s modrým kovovým patentným uzáverom, sklenená zátko so zábrusom, 2 ks sklenených kvapkadiel, porcelánový tlačík, sklenená mištička s vloženým plastovým uzáverom z PET fľaše, kovový zhrdzavený piňník, vrchnák sklenenej jenskej misy, sklenená hranatá fľaša objemu 0,7 l s nápisom „Slivovica“, čierno-strieborná plastová tabatierka, 2 ks plastová fľaša objemu 500 ml s etiketou „Toulén lekársky 370 g“, prázdna plastová fľaša s plastovým lievikom ružovej farby, biela plastová dóza s modrým plastovým uzáverom, plastová fľaša zelenej farby so zeleným plastovým uzáverom, prehľadná plastová fľaša s bielym plastovým uzáverom, zhrdzavený elektrický varič značky „ETA“, 2 ks zhrdzavených žiletiek, 3 ks kovových zhrdzavených kotúčov o hmotnosti 20 kg s označením LAUBR-SPORT, 1 ks lykového lana modrej farby o dĺžke približne 4 metrov.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil mu ochranný dohľad na dobu 3 rokov.

A. A. podľa § 144 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 7, § 37 písm. h/, písm. m/, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bola zaradená na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o súhrnnom treste uložený jej rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2T 9/2010, zo dňa 4. júla 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To 19/2013, zo dňa 12. júna 2013, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil jej ochranný dohľad na dobu 3 rokov.

C. U. podľa § 183 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, písm. m/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 41 ods. 2 Tr. zák. s použitím nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL ÚS 106/2011, zo dňa 28. apríla 2012 uverejneného pod číslom 428/2012 na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. výkon tohto trestu mu podmienene odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe ustanovenú v trvaní 5 rokov. Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. uložil mu povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Y. U. podľa § 183 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. výkon tohto trestu mu podmienenčne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe ustanovenú v trvaní 5 rokov. Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. uložil mu povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Y. U. podľa § 44 Tr. zák. bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože pokladal tresty uložené skoršími rozsudkami Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1T 83/2008, zo dňa 10. decembra 2008 a Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1T 1/2014, zo dňa 26. mája 2014 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku na hlavnom pojednávaní obžalovaní Y. L., C. U. a Y. U. sa vzdali práva podať odvolanie. Prokurátor uviedol, že sa vyjadrí v zákonnej lehote. Obžalovaní R. Y. a A. A. po porade s obhajcami zahlásili odvolanie voči celému rozsudku, resp. do výroku o vine a treste. Prokurátor 24. februára 2016 oznámil, že odvolanie podáva v neprospech obžalovaných, u R. Y. do výroku o vine pod bodom 3/ a do výroku o treste a u Y. U. do výroku o treste, ktoré odôvodní po doručení rozsudku. Následne bol rozsudok doručený všetkým procesným stranám, okrem iného aj obžalovanej A. A. 9. marca 2016 a jej obhajcovi Mgr. Jurajovi Vlkovičovi 8. marca 2016 (č.l. 2755). Obhajcovia Mgr. Juraj Vlkovič (substitút namiesto JUDr. Veronika Bolješiková za obžalovanú A. A.) a JUDr. Tomáš Rosina (za obžalovaného R. Y.) boli súdom 7., resp. 8. marca 2016 (č.l. 2757) vyzvaní, aby zaslali dôvody odvolania.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť vo všetkých výrokoch týkajúcich sa obžalovaných Y. L. a C. U. 1. marca 2016 a obžalovaného Y. U. 18. marca 2016, právoplatnosť nadobudol aj vo výroku o vine u obžalovaného Y. U., a to dňom 18. marca 2016.

Prokurátor v odôvodnení odvolania zo 4. marca 2016 uviedol, že obžalovaný R. Y. bol v bode 3/ rozsudku, po čiastočnej úprave skutku - vypustením predaja alebo poskytovania psychotropných látok ďalším osobám, najmenej štyrom, uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., hoci obžaloba mu kládla za vinu spáchanie tohto zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., na čo bolo poukázané aj v jeho záverečnej reči. Nesúhlasí so záverom súdu, že ak boli svedecké výpovede L. F., N. T., R. R., N. Y. a U. G., z ktorých predpokladaný predaj drog vychádzal, na hlavnom pojednávaní iba prečítané, neboli pri nich splnené zásady kontradiktórnosti lebo obžalovanému a jeho obhajcovi nebola daná možnosť klásť týmto svedkom otázky a byť prítomný na ich výsluchu. V tej súvislosti argumentoval tým, že v prípravnom konaní o výsluchu uvedených svedkov bol obhajca obžalovaného R. Y. upovedomený (zväzok 2, č.l. 534-536, 548-551). Obhajca nevyužil právo zúčastniť sa týchto výsluchov svedkov. Výsluchy týchto svedkov boli teda získané zákonným spôsobom. Na hlavnom pojednávaní prokurátor síce na rozdiel od obžaloby, kde navrhol týchto svedkov vypočuť, súhlasil z ich prečítaním, rovnako ako aj obvinený a jeho obhajca. Nedošlo preto k porušeniu zásady kontradiktórnosti a ani k porušeniu práva na obhajobu. Súd mal preto prihliadať k týmto svedeckým výpovediam a akceptovať obžalobou navrhovanú právnu kvalifikáciu skutku pod bodom 3/.

Výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného Y. U. nepovažuje za správny, a to s ohľadom na osobu tohto obžalovaného. Potrebné je prihliadnuť k odsúdeniam z rozsudkov Okresného súdu Považská Bystrica z 10.12.2008, sp. zn. 1 T 83/2008, a Okresného súdu Žilina z 26.5.2014, sp. zn. 1T 1/2014, kde prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. Ide o osobu, ktorá je náchylná páchať trestnú činnosť rôzneho druhu a s ohľadom na to, ako aj potrebu účinnej ochrany spoločnosti je potrebné na neho vplývať uložením súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. Najprísnejšie trestný je zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., pre ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody na 3 roky až 10 rokov. Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným z ďalších trestných činov, pre ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody na 3 roky až 8 rokov, resp. 1 rok až 5 rokov a až na 2 roky. Pri zohľadnení všetkých zákonných predpokladov je potrebné obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody pri súčasnom zrušení výrokov o trestoch, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil v rozsudku výrok o vine pod bodom 3/ a výrok o treste týkajúci sa obžalovaného R. Y. a tiež výrok o treste týkajúci sa obžalovaného Y. U.. Primerane upravil znenie skutku pod bodom 3/ a uznal obžalovaného R. Y. vinným podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a uložil mu rovnaký trest, ako mu bol uložený v napadnutom rozsudku. Obžalovanému Y. U. uložil súhrnný trest vo výmere najmenej 7 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom strázenia a ďalej aj trest zákazu činnosti vo výmere aký mu bol uložený Okresným súdom Žilina.

Obžalovaný R. Y. prostredníctvom obhajcu 11. marca 2016 v dôvodoch odvolania poukázal na to, že vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ urobil vyhlásenie, ktoré súd uznesením prijal. Ohľadne skutku pod bodom 1/ namieta, že súd skutkové zistenia oprel o výpoveď obžalovaného Y. L., podporne aj o výpoveď svedka S. U. a zaistené lano a kovové kotúče. Z vykonaných dôkazov je nepochybné, že došlo k násilnému usmrteniu U. E., ale nebolo jednoznačne preukázané, že k tomu skutku došlo spôsobom popísaným v rozsudku. Aby mohla byť uznaná jeho vina, musí byť z dôkazov, ktoré sú zabezpečené v spise a ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, nado všetku pochybnosť zrejmé, že sa skutočne (a preukázateľne) dopustil predmetného skutku. Pri spáchaní tohto skutku boli prítomné len tri osoby, E., L. a on, vyplýva to z rozsudku. Na tele E. ani na iných veciach nájdených pri obhliadke miesta číu 22.12.2009 (počas ktorej bolo nájdené telo E.) nebol zabezpečený jediný dôkaz o tom, že by nejakým spôsobom vôbec čo i len manipuloval s E. v čase spáchania skutku. Hlavným dôkazom vo vzťahu k jeho osobe je výpoveď obžalovaného L., ktorá je však z viacerých hľadísk nedôveryhodná, účelová a zavádzajúca. Výtýka súdu, že nečítal svedecké výpovede L. (keďže uznal svoju vinu, rovnako ako aj ostatní obžalovaní, dokazovanie sa vykonalo iba k obžalovaným Y. a A.) ako listinné dôkazy a tiež malo dôjsť k prehratiu DVD nosiča, ktorý zachytáva previerku výpovede obžalovaného L. ako svedka, hoci to obhajoba navrhovala a obžalovaná A. tento postup nenamieta. Týmto postupom obhajoba nechcela odstraňovať rozpory medzi výpoveďami L. v postavení svedka a obžalovaného, ako to odôvodňoval súd. Preukázala by sa tým nedôveryhodnosť L., bez toho, že by sa mu spôsobila ujma na právach. Následne poukázal na rozpory vo výpovediach L. ako svedka a obžalovaného a na základe toho vyvodil nedôveryhodnosť výpovedí tejto osoby, ktorá ho klamlivo usvedčuje zo spáchania skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku. V tej súvislosti poukázal aj na rozsudok, sp. zn. 2T 44/2011 (ide o právoplatný rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 29.3.2012, kde bol L. uznaný vinným zo spolupáchateľstva k obzvlášť závažnému zločinu úkladnej vraždy podľa § 20 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 25 rokov s jeho výkonom v ústave s maximálnym stupňom strázenia), podľa ktorého ako vykonávateľ brutálnym spôsobom a bez akejkoľvek pomoci siahol na život inej osobe. Neexistuje žiadny dôkaz preukazujúci, že by mal vedomosť na čo konkrétne mali tieto peniaze (ktoré dala A. U., bez toho, aby mu niečo povedala) slúžiť, resp. s akými podmienkami boli tieto finančné prostriedky poskytnuté. Podľa obžalovaného C. U. bol to práve L., kto rozdeľoval finančné prostriedky, pri všetkom mal hlavné slovo, dával pokyny, kam majú E. odvieť a informáciu, že už vyrazili do Bratislavy, za účelom zobrať E., bola daná len obžalovanému L. cez mobilný telefón Y. Z toho je zrejmé, že obžalovaný L. konal na Beňovskom jazere sám z vlastnej iniciatívy, resp. tak, že ak aj bol niekým inštruovaný, tak to Y. nebol a ani nemohol byť. Peniaze od L. dostal ako odmenu za mlčanie ako svedka vraždy a nie za to, že sa nejakým spôsobom podieľal na vražde. Už len z týchto skutočností (odhliadnuc od ďalšieho) vyznievajú výpovede obžalovaného L. ako nepravdivé, a teda že iniciátorom skutku v bode 1/ a následne aj tým, kto mal poškodeného zhodiť do vody mal byť Y. Aktívnym zadávateľom pokynov bol totiž jedine L., vôbec nebolo potrebné, aby mu pomáhala ďalšia osoba, čo bolo preukázané pri vyšetrovacom pokuse, poškodený sa nebránil, na jeho tele neboli zistené žiadne obranné poranenia, čo potvrdil aj znalec. Všetci disponovali informáciou od L., že je potrebné poškodeného E. zobrať z jeho domu, nakoľko si pre neho prídu ďalšie osoby, ktorým ho on a L. (s ktorým sa poznal od malička, bol od neho starší a vo vzťahu k nemu bol dominantný, dôveroval mu, ubezpečil ho, že poškodenému sa nič nestane) odovzdáme. Nevedel nič o tom, čo zamýšľal L.. Záväzie si kúpil, lebo si zariad'oval posilňovňu. V potvrdení spoločnosti TESCO sú uvedené iba záväžia a nie lano, ktoré mal vo vozidle po celú dobu L.. Upustil od zistenia, či spoločnosť TESCO mala v dobe kúpi záväžia a aj modré autolano, nakoľko on nie je povinný preukazovať svoju nevinu, naopak orgány činné v trestnom konaní sú povinné preukázať jeho vinu a nie je mu známe, prečo tak neurobili. Súdna prax síce umožňuje uznať vinu iba na základe jednej výpovede - spoluobžalovaného,

pričom však táto výpoveď musí byť, ale podporená inými na seba jednoznačne nadväzujúcimi dôkazmi, ktoré jednoznačne smerujú v neprospech druhého spoluobžalovaného. Takéto dôkazy však v tejto kauze voči jeho osobe jednoznačne absentujú. Výpoveď L. z pohľadu obhajoby nemá žiadnu relevanciu.

Ku skutku pod bodom 3/ uviedol, že v dobe domovej prehliadky 19.5.2010 o 06.00 hod. (návrh na vydanie príkazu na domovú prehliadku bol daný 17.5.2010) a zadržania jeho osoby už bolo vypracované uznesenie o vznesení obvinenia, čo je zrejmé zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky. Vznesením obvinenia vznikla u neho povinná obhajoba (obhajca mu bol ustanovený 19.5.2010), avšak domová prehliadka bola vykonaná za situácie, keď obhajcu nemal, a preto domová prehliadka a všetky tam zabezpečené dôkazy sú nezákonné a procesne nepoužiteľné. Nemal totiž možnosť sa poradiť s obhajcom, a preto aj vydal veci, ktoré sa vôbec netýkali predmetu domovej prehliadky a na základe toho mu bolo vznesené aj ďalšie obvinenie. Z toho dôvodu je nezákonný aj znalecký posudok KEÚ PZ, pretože tento vyhodnocoval dôkazy, ktoré majú nezákonný charakter. Súhlasí s právnou argumentáciou súdu, že svedkovia boli vypočutí v rozpore s Trestným poriadkom, nakoľko zo spisu nevypláva, že by bol o týchto výsluchoch upovedomený jeho obhajca.

Navrhol odvolaciemu súdu zrušiť rozsudok prvostupňového súdu v bodoch 1/ a 3/ podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por., podľa § 322 ods. 3 Tr. por. z dôvodu § 285 písm. c/ Tr. por. (skutok pod bodom 1/ rozsudku) a z dôvodu § 285 písm. a/ Tr. por. (skutok pod bodom 3/ rozsudku) vo veci sám rozhodol rozsudkom tak, že ho oslobodí spod podanej obžaloby. Ak na takéto postup nebudú splnené zákonné podmienky, tak alternatívne navrhol, aby bola vec vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Ku skutku pod bodom 2/, vzhľadom na jeho vyhlásenie žiada, aby súd pri ukladaní druhu a výmery trestu bral do úvahy jeho osobu, ktorá nebola v minulosti trestaná a tiež čas, ktorý uplynul od spáchania skutku.

Obžalovaná A. A. sama a ani prostredníctvom obhajcu, ktorý bol k tomu aj písomne vyzvaný, nepodala dôvody odvolania.

Dôvody odvolania prokurátora boli na vedomie zaslané obžalovaným Y. U., R. Y. a obhajcovi JUDr. Vl. Ondrejovi, všetkým zhodne 10.3.2016, obhajcovi JUDr. T. Rosinovi 11.3.2016. Dôvody odvolania obžalovaného R. Y. boli na vedomie zaslané prokurátorovi 15.3.2016. Tieto procesné strany, okrem obžalovaného Y. U. nevyužili právo na vyjadrenie sa k odvolaniam protistrán.

Verejné zasadnutie sa uskutočnilo v prítomnosti prokurátora, obžalovaných R. Y. - jeho obhajcu JUDr. Tomáša Rosinu a A. A. - jej obhajcu Mgr. Juraja Vlkoviča, ako substitúta za obhajkyňu JUDr. Veroniku Bolješikovú a obhajcu JUDr. Vlastimila Ondreja za neprítomného obžalovaného Y. U., ktorý oznámil, že tohto verejného zasadnutia sa nechce zúčastniť.

Na verejnom zasadnutí prokurátor a obžalovaný R. Y. zotrvali na podaných odvolaniach bez ich doplnenia.

Obžalovaná A. A. namietla, že jej obhajkyňu JUDr. Veronike Bolješikovej nebol doposiaľ zaslaný rozsudok. Odvolanie odôvodnila osobne a v ňom uviedla, že sa nikdy nevzdala zásady špeciality v rámci vydávacieho konania v Rakúskej republike v súvislosti s realizáciou Európskeho zatýkacieho rozkazu Okresného súdu Bratislava II, zo 14. mája 2009, sp. zn. Tp 831/2009. Bez dodatočného súhlasu vykonávacieho štátu je jej trestné stíhanie v tejto veci neprípustné, a preto navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a jej trestné stíhanie zastaviť. Uvedenú argumentáciu doložila aj písomnosťou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo 16. marca 2010, pod č. 10078/2010-8305 a odpoveďou Okresného súdu Bratislava II, z 26. marca 2010, sp. zn. Tp 831/2009, z ktorých vyplýva, že obvinená A. A. sa pri výsluchu 8. januára 2010 nevyjadrila k uplatneniu - neuplatneniu zásady špeciality v zmysle § 12 ods. 3 zákona č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze. V ďalšom poukázala na to, že konštatovanie špecializovaného trestného súdu zodpovedá skutočnosti, že sa aktívne podieľala na predaji

rodinného domu U. E. za účelom získania finančného prospechu. Preto sa snažila zabezpečiť pre neho ubytovanie, ktorý zámer nikdy nezmenila. Vykonanému dokazovaniu nezodpovedá, že súhlasila s návrhom Y. L. a R. Y. na usmrtenie U. E. a sľúbiť im hotovosť v sume 1 500 000 Sk. Túto sumu sľúbila a odovzdala za nájdanie ubytovania U. E. a nie za jeho usmrtenie, o jeho smrti sa dozvedela až následne. Viackrát bola obvinená z rôznych trestných činov v súvislosti s prevodmi nehnuteľností, ale v žiadnej nebol z jej strany preukázaný, čo i len náznak toho, aby bol niekto ohrozený na živote. Y. L. mal motív pre usmrtenie U. E., a to získať pre seba aj finančné prostriedky určené na zabezpečenie ubytovania, na jej strane taký motív nebol, čo je zrejme z toho, že pre neho zháňala ubytovanie, aby bol dom prázdny. Súd ju uznal za vinnú výlučne na základe výpovede Y. L., ktorú v časti týkajúcej sa toho, že návrh na usmrtenie U. E. jej mal dať R. Y., označila za klamstvo. Sľúbené peniaze mala odovzdať cez S. U., aby ju nik nespájal s Y. L., či R. Y., nelogicky potom vyznieva, že 18. mája 2007 osobne vložila 10 000 Sk na účet R. Y., o ktorom mala vedieť, že usmrtil s Y. L. U. E.. Súd uveril výpovedi Y. L., ktorý bol právoplatne odsúdený okrem iného pre dva obzvlášť závažné zločiny úkladnej vraždy, ktorý počas celého prípravného konania menil (taktizoval) výpovede tak, ako mu to pasovalo (uvádzal verzie), viackrát klamal predsedovi senátu v tejto veci a ktorého tvrdenia si navzájom rozporujú, sú v rozpore so skutočnosťami vyplývajúcimi z iných dôkazov, a to z výpovedí odsúdených C. a Y. U.. S ohľadom na vyjadrenie Y. L. na hlavnom pojednávaní 28. septembra 2015 a na jeho svedeckú výpoveď z 21. januára 2011, práve dohody s orgánmi činnými v trestnom konaní sú zrejme príčinou jeho nepravdivých tvrdení. Svedok S. U. na hlavnom pojednávaní 4. novembra 2015 uviedol, že za ním pred každým výsluchom chodili vyšetrovatelia a chceli, aby niečo povedal na A.. Na základe toho je zrejme, že Y. L. nespĺňa podmienky na to, aby len na základe jeho tvrdení bol niekto uznaný za vinného. Navrhla, aby najvyšší súd odvolaním napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. zrušil a spod obžaloby ju oslobodil.

Obžalovaný Y. U. prostredníctvom obhajcu JUDr. Vlastimila Ondrejka k dôvodom odvolania prokurátora podal 5. apríla 2016 vyjadrenie, v ktorom konštatuje, že rozsudok špecializovaného trestného súdu považuje v časti týkajúcej sa výroku o jeho treste za vecne správny a spravodlivý. Odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Ohľadne jeho predchádzajúcich súdnych postihov sa na neho v dvoch prípadoch hľadí, akoby nebol odsúdený a v jednom prípade došlo k jeho osvedčeniu sa. Prvostupňový súd tieto skutočnosti zohľadnil pri rozhodovaní o upustení od uloženia súhrnného trestu, pretože predtým uložené tresty považoval za dostatočné. Zo znaleckých posudkov je zrejme, že u neho je reálna možnosť resocializácie. Prokurátorom navrhnutý nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov považuje za nespravodlivý a neprimeraný, a to aj vo vzťahu k odsúdeným bratom U.. Od spáchania predmetného trestného činu uplynula doba takmer 10 rokov. Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, na základe podaných odvolaní prokurátora (v neprospech obžalovaných R. Y. a Y. U.), obžalovaných R. Y. a A. A., podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd postupoval správne a v súlade so zákonom pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu veci, keď na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v potrebnom rozsahu, tieto potom náležite v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak k úplným a správnym skutkovým zisteniam a záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania

Odvolací súd na základe podaných odvolaní primárne zistil, že podané odvolania obžalovaných a prokurátora sú prípustné (§ 245 ods. 1 Tr. por.), že nie je daný zákonný dôvod pre ich zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., pretože boli podané včas a oprávnenými osobami a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por. Postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia mohli podať odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že všetky podané odvolania proti rozsudku prvostupňového súdu, sú nedôvodné.

Po preskúmaní obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že orgány činné v trestnom konaní ako aj prvostupňový súd postupovali tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom

nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Podľa názoru odvolacieho súdu všetky dôkazy v predmetnej veci boli získané zákonným spôsobom a prvostupňový súd ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, pričom sa dôsledne riadil ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Odvolací súd preto konštatuje, že dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu, v intenciách § 2 ods. 10 Tr. por., a preto nepovažuje vykonávanie ďalších dôkazov za potrebné.

Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. dôkladne a podrobne v odôvodnení rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri vyhodnotení vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa prvostupňový súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázkach viny jednotlivých obžalovaných a uložených trestov, resp. upustenia od uloženia súhrnných trestov. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd s dôvodmi napadnutého rozsudku stotožnil, tam uvedené závery si osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Odvolací súd považuje za potrebné v tejto súvislosti uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdnych trestných činov, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym zásadným procesným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, najmä pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetné skutky, ustálené v bodoch 1/ až 3/ napadnutého rozsudku stali spôsobom tam popísaným a že ich spáchali jednotliví obžalovaní. Rovnako odvolací súd považuje za potrebné konštatovať, že po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu dospel k záveru, že výrok o vine všetkých obžalovaných, vrátane R. Y. a A. A., bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov pri jednotlivých skutkoch ustálený. Preto aj odvolací súd dospel k presvedčivému a objektívnemu záveru, že nemožno mať žiadne pochybnosti o vine jednotlivých obžalovaných, pretože ich vina bola preukázaná tak súborom priamych ako aj nepriamych dôkazov, pričom tieto dôkazy tvoria nepretržitú a súvislú niť, ktorá bez akýchkoľvek pochybností dovoľuje vysloviť záver o vine týchto obžalovaných.

Obžalovaný má právo vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tieto hodnotiť podľa svojho presvedčenia, záväzné a konečné hodnotenie dôkazov jednotlivo i súhrnne však zákon zveruje výlučne súdu. Obžalovaní R. Y. a A. A. skutok pod bodom 1/ napadnutého rozsudku spochybňujú a dožadujú sa oslobodenia spod tohto skutku iba na základe toho, že výpovede svedka - obžalovaného Y. L. považujú za nedôveryhodné, lebo si navzájom odporujú a sú v rozpore aj s inými dôkazmi. Prvostupňový súd správne poukázal na to, že výpovede Y. L., ktoré vykonal v procesnom postavení svedka nemožno čítať a konfrontovať s jeho výpoveďami ako obžalovaného, lebo to zákon nepovoľuje. Výpovede Y. L. v procesnom postavení obžalovaného sú podporované svedeckou výpoveďou S. U. a vecnými predmetmi - závažím a lanom, ktoré sa zaistili pri náleze teľa U. E.. Podľa znaleckého posudku u obžalovaného Y. L. neboli zistené známky vedomého klamania alebo zavádzania, neboli u neho zistené závažné známky poškodenia kognitívno-percepčných schopností a pamäťových funkcií, schopnosť správne vnímať a reprodukovať bola u neho tiež zachovaná. Naproti tomu u obžalovaného R. Y. znalci z odboru psychiatrie a psychológie zistili veľmi nízku úroveň kognitívno-percepčného spracovania podnetov, má sklon k zveličovaniu, mudrovaniu, k skrývaniu svojej podstaty, nespoľahlivé spracovanie podnetov z reality. T. vplyvom drog postupne strácal morálne zábrany. Za daného stavu nemožno súhlasiť s tvrdením obžalovaného R. Y., že výpoveď obžalovaného Y. L. je nedôveryhodná. Naopak sklon ku fabulovaniu sa dá skôr predpokladať u obžalovaného R. Y..

Správny a zákonu zodpovedajúci je preto záver súdu prvého stupňa ohľadne skutkových zistení ku skutku pod bodom 1/ rozsudku vyplývajúci z vykonaných a vyhodnotených dôkazov, rozvedený na strane 20-22 rozsudku. Z neho vyplýva, že pôvodným úmyslom obžalovanej A. A. bolo prostredníctvom obžalovaného Y. L. zabezpečiť pre U. E. ubytovanie mimo Bratislavy, a tak zabezpečiť, aby mohla uskutočniť predaj jeho domu, čo aj urobila. Návrh na usmrtenie U. E. dali obžalovaní Y. L. a R. Y., ktorý navrhol jeho utopenie, pretože ubytovanie U. E. sa nepodarilo vybaviť. Obžalovaná A. A. s tým

súhlasila a za to im dala 1.500.000 Sk, hoci to vo svojej výpovedi poprela, čo však potvrdil svedok S. U. a čo je zrejme aj z toho, že za ne si kúpili osobné motorové vozidlá, hoci obžalovaný R. Y. bol v tej dobe zadlžený. Následne obaja títo obžalovaní, po zakúpení závažia a lana usmrtenie - utopením U. E. vykonali, a to za okolností a spôsobom uvedeným vo výroku pod bodom 1/ rozsudku.

Obžalovaný R. Y. v rámci obhajoby poukázal aj na to, že vykonané dôkazy nepreukázali jeho manipuláciu s telom U. E. v čase skutku. Odvolací súd v súvislosti s tým poukazuje na to, že telo U. E. ležalo dlhšiu dobu vo vode, znalec zo súdneho lekárstva napriek tomu konštatoval, že na tomto tele nezistil žiadne poranenie svedčiace o jeho obrane. M. záver je aj v súlade s výpoveďou obžalovaného R. Y. a obžalovaného Y. L., ktorí zhodne uviedli, že U. E. bol po spútaní sotný do jazera, bez použitia iného násilia. Námietka tohto obžalovaného, že nebolo preverované, či v Tesco mali v ponuke aj lano, je nepodstatná, nakoľko pred utopením U. E. ho mali vo vozidle a aj ho pri utopení tejto osoby použili.

Obžalovaní A. A. a R. Y. zhodne namietali, že vyšetrovateľ sa kontaktoval s Y. L., resp. svedkom S. U. bez účasti obhajcov s tým, aby usvedčil R. Y., resp. A. A.. Odvolací súd v tej súvislosti uvádza, že nebolo preukázané, aby vyšetrovateľ tieto osoby navádzal na krivú výpoveď, alebo na krivé obvinenie, pričom nešlo o úkony, o ktorých mal byť obhajca upovedomený. Uvedená námietka nie je preto dôvodná.

Pokiaľ ide o obhajobu obžalovanej A. A., treba uviesť, že z účasti na úkladnej vražde U. E. vo forme pomoci túto obžalovanú usvedčuje aj výška vyplatenej odmeny. Ak by totiž išlo len o vybavenie ubytovania, určite by takú odmenu obžalovaným nevyplatila, lebo aj z laického pohľadu ide o neadekvátnu sumu.

Obžalovaná A. A. opakovane a naposledy v záverečnej reči pred prvostupňovým súdom uvádzala, že po jej vydaní z Rakúskej republiky na územie Slovenskej republiky nemala byť trestne stíhaná za žiadne skutky týkajúce sa tejto veci. Ak sa tak stalo, došlo k porušeniu zásady špeciality a v dôsledku toho aj jej práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na správne stanovisko uvedené na strane 19-20 napadnutého rozsudku. Pre zdôraznenie odvolací súd dodáva, že uznesením Krajského súdu Viedeň z 30.12.2009, sp. zn. 354Hr 302//09z, bola obžalovaná A. A. vydaná na trestné stíhanie, s ktorým nie je spojená žiadna zásada špeciality. Stalo sa tak preto, že obžalovaná súhlasila s takýmto vydaním. To znamená, že orgány činné v trestnom konaní nepotrebovali žiadny súhlas rakúskych orgánov na trestné stíhanie pre akýkoľvek trestný čin spáchaný na území Slovenskej republiky. Ak obžalovaná mala za to, že rakúske orgány pochybili v jej neprospech, mala podať, prípadne aj prostredníctvom obhajcu, ktorý ju zastupoval, proti takému rozhodnutiu opravný prostriedok.

Obžalovaný R. Y. odvolaním sa domáhal oslobodenia aj spod skutku pod bodom 3/ rozsudku, nakoľko svedecké výpovede boli vykonané spôsobom porušujúcim zásadu kontradiktórnosti a látka, ktorá bola zaistená nebola znalecky skúmaná, išlo iba o predbežný záver, že ide o drogu. Obžalovaný vo výpovedi priznal, že prechovával u seba veci na výrobu drog, jedna zo skladačiek obsahovala fosfor a druhá z častí pervitín, skutočne pre seba vyrábal pervitín v malom množstve. L. F. mu za tým účelom nosil tablety, nikomu nič nepredával.

Pri domovej prehliadke v dome vlastníka A. G. bola vykonaná zákonným spôsobom. V prítomnosti T. F., ako nezúčastnenej osoby, R. Y. po zákonomnom poučení a po výzve na vydanie vecí, dobrovoľne vydal veci uvedené v zápisnici o tomto úkone. Z tejto zápisnice nevyplýva, že by obžalovaný vykonanie domovej prehliadky, ktorá bola neodkladným úkonom, namietal, resp. sa domáhal prítomnosti obhajcu. Medzi nimi boli predmety na výrobu omamných a psychotropných látok, ale aj samotné omamné a psychotropné látky. Tento procesný postup aj odvolací súd považoval za súladný so zákonom.

Kriminalisticko-expertíznym skúmaním, v rámci znaleckého dokazovania, ktoré bolo vykonané zákonne a v dostatočnom rozsahu, na čo poukázal aj prvostupňový súd a osvojil si to aj odvolací súd. Na

vydaných predmetoch boli nájdené zvyšky metamfetamínu, efedrínu a amfetamínu ako aj viaceré chemické látky, ako kyselina chlorovodíková, kyselina sírová, toluén a ďalšie chemické látky. Bola tiež zistená prítomnosť efedrínu, resp. pseudoefedrínu a metamfetamínu. Zaistená papierové skladačky obsahovali cca 144 mg kryštalickej látky s obsahom metamfetamínu.

V tomto smere odvolacie námietky obžalovaného R. Y. sú preto nedôvodné.

Špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní so súhlasom strán prečítal svedecké výpovede L. F., N. T., R. R., N. Y. a U. G., ktoré boli v prípravnom konaní získané bez účasti obhajcu obžalovaného R. Y., aj keď nie o všetkých týchto úkonoch bol obhajca preukázateľne upovedomený. Prokurátor, ako procesná strana (§ 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.), ktorá nesie dôkazné bremeno, vzhľadom na celkovú dôkaznú situáciu k tomuto skutku a obhajobu tohto obžalovaného, mal trvať na osobnom výsluchu týchto svedkov, aby sa tak zabezpečila kontradiktórnosť a realnosť výkonu práv obhajoby. Súd prvého stupňa k takto vykonaným dôkazom konštatoval, že prokurátor neuniesol dôkazné bremeno, a to aj za situácie, že i súd podľa § 2 ods. 11, ods. 12 Tr. por. zodpovedá za správne a zákonu zodpovedajúce zistenie skutkového stavu veci.

V súvislosti s uvedeným odvolací súd pripomína, že prokurátor podal odvolanie v neprospech tohto obžalovaného do výroku o vine v bode 3/ rozsudku a tiež do výroku o treste, kde navrhuje uložiť obžalovanému rovnaký trest ako v napadnutom rozsudku. Právna kvalifikácia tohto skutku pritom absolútne nezohráva žiadnu úlohu, lebo obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov, čoho sa prokurátor opätovne domáha. Odvolací súd majúci na pamäti stabilitu súdnych rozhodnutí a právnu istotu občanov v súdne rozhodnutia, zvažoval, či za daného stavu vyhovieť odvolaniu prokurátora v tejto otázke, a to aj z pohľadu § 371 Tr. por., teda, či toto pochybenie by mohlo zásadnejším spôsobom ovplyvniť postavenie obvineného. Ustanovenie § 317 ods. 1 posledná veta Tr. por. totiž vyžaduje, aby odvolací súd na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania. Dospel k záveru, že takáto náprava v danom prípade je nežiaduca a nepodstatná, nehľadiac na to, že jej realizovaním by nastali prieťahy v konaní. Najvyšší súd si je totiž vedomý toho, že nápravu by nemohol vykonať sám, rešpektujúc právo obžalovaného a prokurátora na riadny opravný prostriedok. Navyše zo svedeckých (L. F., N. T., R. R., N. Y., U. G.) výpovedí, ktoré boli na hlavnom pojednávaní iba prečítané, a to aj so súhlasom prokurátora a obvinených, jednoznačne nevyplýva záver o predaji drog viacerým osobám, pričom na týchto úkonoch sa obhajca obvineného R. Y. nezúčastnil a vyrozumie tohto obhajcu o týchto výpovediach je pochybné.

Napokon odvolací súd zvažoval zmenu výroku o súhrnnom treste u obžalovaného Y. U., podľa odvolania prokurátora. Tomuto obžalovanému boli pred vyhlásením napadnutého rozsudku uložené dva nepodmienečné tresty odňatia slobody. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 10.12.2008, sp. zn. 1 T 83/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 26.2.2009, sp. zn. 3 To 6/2009, podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 26.5.2014, sp. zn. 1 T 1/2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 29.1.2015, sp. zn. 3 To 103/2014, podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a tiež mu bol uložený trest zákazu činnosti na dobu 3 rokov. V týchto dvoch prípadoch boli obžalovanému uložené tresty odňatia slobody v celkovej výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Prokurátor sa odvolaním domáha uloženia súhrnného trestu odňatia slobody minimálne v trvaní 7 rokov. Žiada teda zvýšenie o 6 mesiacov, pričom tento obžalovaný spáchal v uvedených odsúdeniach zločin podvodu a prečin a v posudzovanej trestnej veci spáchal zločin a prečin. V prípade, že by bol za všetky tieto trestné činy súdený v jednom konaní, trest by mu bol ukladaný podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. v trestnej sadzbe od 3 rokov do 10 rokov, so zvýšením hornej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. o jednu tretinu, teda sadzba by bola od 3 rokov do 13 rokov a 4 mesiace. Trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený sa takmer zhoduje s tým, ktorý navrhuje prokurátor. Opäť odvolací súd poukazuje na právnu stabilitu súdnych rozhodnutí a právnu istotu občanov v rozhodnutia súdov. Odvolací súd preto odvolaniu prokurátora ani v tejto časti nevyhovel.

Námietka obžalovanej A. A., že jej obhajkyňa JUDr. Veroniky Bolješikovej nebol doposiaľ doručený rozsudok, nemá oporu v dokumentácii založenej v spise. Naopak z tejto dokumentácie vyplýva, že obhajkyňa JUDr. Veronika Bolješiková určila za svojho substitúta Mgr. Juraja Vlkoviča, s čím obžalovaná A. A. súhlasila. Vyplýva to aj z emailovej komunikácie medzi substitútom a odvolacím súdom z 26. januára 2017 ohľad prípravy verejného zasadnutia. Substitútovi Mgr. Jurajovi Vlkovičovi bol rozsudok zaslaný 8. marca 2016 a jeho povinnosťou bolo tento rozsudok odovzdať obhajkyňi JUDr. Veronike Bolješikovej, ak tak neurobil, porušil povinnosti substitúta. Prítom tento substitút bol vyzvaný, aby zaslal dôvody odvolania, čo taktiež nerešpektoval a na verejnom zasadnutí oznámil, že dôvody odvolania osobne prednesie jeho klientka. Rozsudok bol pritom doručený aj obžalovanej A. A.. Z uvedeného je nepochybné, že obžalovaná mala uvedeným postupom zabezpečené všetky práva súvisiace s jej obhajobou a v tomto rámci aj s možnosťou podať súdu dôvody odvolania.

Vyjadrené preukazuje, že odvolania prokurátora a obžalovaných R. Y. a A. A. sú nedôvodné a ako také ich odvolací súd zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.